

Bijbelrooster – Punt uit

Thema: Elisa

Dinsdag 13 september – God verlost

...Elisa, de zoon van Safat... - 1 Koningen 19: 16b

Elia bevindt zich in een spelonk. Hij is alleen en is moedeloos. Hij denkt dat hij de enige overgeblevene is van allen die de Heere dienen. Ook is hij bang, dat hijzelf gedood zal worden. Juist dan troost de Heere hem, dat er nog zeventienduizend in Israël zijn die de Heere vrezen. Ook krijgt hij een opdracht. Hij moet Elisa, de zoon van Safat, zalven als profeet in zijn plaats. Hier lezen we voor het eerst de naam van de profeet Elisa. Die naam alleen al is van grote betekenis: 'God verlost'. Zijn naam spreekt van Gods daden. De Heere had Elisa uit veel tijdelijke nood verlost, steeds weer. Belangrijker nog was de verlossing van zijn ziel. Elisa vreesde God, omdat die God hem had opgezocht en hem had verlost van al zijn zonden. Wij dragen meestal niet meer een naam die, zoals bij Elisa, een directe betekenis heeft. Toch is het zo nodige, dat ook ons leven spreekt van de God Die verlost, zoals Elisa's naam vertelt. Dan is het niet het belangrijkste dat de Heere onze help in tijdelijke zorgen. Nee, onze ziel moet verlost worden van de zonde en de macht van de duivel. Zonder deze geestelijke verlossing is er geen toekomst en komen we eens om. Maar met die verlossing wacht een eeuwige heerlijkheid. Dan zul je, net als Elisa, de naam van Sions kinderen dragen.

Lezen: 1 Koningen 19: 9-18

Woensdag 14 september – Volgen

En hij verliet de runderen en liep Elia na... - 1 Koningen 19:20a

De tijd is aangebroken dat Elia Elisa moet roepen tot het profetenambt. Daarom gaat hij naar het boerenbedrijf van Safat in Abel-Mehola. Hij ziet daar een jongeman ploegen: Elisa, de zoon van Safat. Voordat Elisa goed beseft wat er gebeurt, wordt plotseling de kemelsharen profetenmantel van Elia over hem heen geworpen. Hij weet direct wat er van hem gevraagd wordt: hij moet Elia volgen. Dat volgen houdt tegelijk in dat hij zijn huidige beroep moet verlaten. Na afscheid genomen te hebben van zijn ouders, volgt Elisa zijn nieuwe meester. Niet langer meer dient hij zijn vader als boerenzoon. Hij dient nu Elia, om hem later op te volgen als profeet. Hoe veelzeggend voor ons! Nee, niet iedereen wordt door de Heere geroepen tot het ambt van predikant. Deze roeping is wel wonderlijk, maar voor alle is het nodig, dat we geroepen worden om een kind van God te worden. Zoals we geboren worden, zijn we dat niet. Dan dienen we in de slavendienst van de zonde. Onze meester is de satan, ons werk is zondigen. Hoe nodig is dan de roepstem van de meerdere Elia, de Heere Jezus: 'Volg Mij!' Om zo geroepen te worden uit de duisternis tot Gods licht. De grote Profeet Christus roept nu nog, en wel tot jongens en meisjes die dood liggen in de dienst van de zonde. Veracht dan Zijn welgemeende roepstem niet. Hij zegt: 'Volg Mij!', opdat je leven zou en Hem door genade leert volgen.

Lezen: 1 Koningen 19:19-21 en Lukas 5:27-32

Donderdag 15 september – Memento mori

En Elisa zag het... - 2 Koningen 2:12a

Het moment is aangebroken dat het werk van Elia als profeet ophoudt en door Elisa wordt overgenomen. Bij de Jordaan aangekomen, slaat Elia met zijn mantel op het water. Hierdoor komt er een pad door de rivier en beide mannen gaan over de Jordaan. Het is het laatste wonder dat Elia op aarde heeft gedaan. De Heere laat echter een nog groter wonder zien. Er komt een vurige wagen met vurige paarden waarin Elia naar de hemel gaat. Het afscheid van zijn aardse leven is gekomen, zonder dat hij de lichamelijke dood gezien heeft. Dit ziet Elisa. Het afscheid van zijn geliefde meester valt hem zwaar. Hij scheurt zijn kleding in stukken, als teken van diepe rouw. Toch is er niet alleen verdriet. Ongetwijfeld is er ook blijdschap dat Elia nu verlost is van het aardse leven en eeuwig bij zijn God mag zijn.

Eens komt ook voor ons het moment van sterven. Dan zullen we alles op aarde moeten achterlaten. Niets zal met ons mee kunnen gaan. Wat is het dan nodig om een einde als Elia te krijgen: hij ging naar de hemel! Nee, met een vurige wagen en vurige paarden zal dat niet gebeuren. Dat is ook niet het belangrijkste. Het gaat om onze ziel. En wanneer we het leven van Elia met de Heere kennen, zal het ogenblik van sterven alleen maar zaligheid geven, eeuwige zaligheid. Daarom: 'Memento mori (Gedenk te sterven)'

Lezen: 2 Koningen 2: 8-14

Vrijdag 16 september – Verlossing zoeken

Alzo werd dat water gezond... - 2 Koningen 2:22a

Na het indrukwekkende afscheid van Elia, die met een vurige wagen naar de hemel gevaren was, begint Elisa's werk als profeet. Niet alleen zijn naam ('God verlost'), maar ook zijn leven spreekt van wonderen. Wonderen, die hij in Gods kracht mag doen. Zo wordt opnieuw het water van de Jordaan door dezelfde profetenmantel verdeeld, maar nu doordat Elisa er op slaat. Zo zal ook nu het eerste persoonlijke wonder plaatsvinden.

Het is drie dagen na het afscheid van Elia. In Jericho is het water van de waterbron ondrinkbaar geworden en het land is onvruchtbaar. De voortekenen van de dood! Radeloos gaat een aantal mannen naar Elisa om hulp. Op zijn bevel wordt een schaal gebracht waarin zout wordt gelegd. Dat zout wordt in de waterbron gegooid en het water is weer drinkbaar. 'God verlost!'

Dit ondrinkbare water is een beeld van de dood. Zo is het bij ons ook: zonder de God van Elisa zijn wij geestelijk dood (zonder het water van Gods genade) en wacht ons de eeuwige dood (zonder het water van eeuwig leven). Wat is het wonder groot als je dat mag zien. Het is de Heilige Geest Die onze ogen opent voor het dode water. Dan gaan we verlossing zoeken, niet bij een menselijke profeet, maar bij de hemelse Profeet, de Heere Jezus. Hij is voor zulke doden het levende Water, Dat levend maakt en verlost!

Lezen: 2 Koningen 2: 19-22 en Johannes 4: 7-14

Zaterdag 17 september – Spotter gestraft

Toen kwamen twee beren uit het woud, en verscheurden van dezelve twee en veertig kinderen -2 Koningen 2:24b

Elisa was in Jericho als profeet erkend. De mannen van die stad hadden gevoeld dat de geest van Elia op Elisa rustte en hadden zijn eerste wonder gezien. Met eerbied werd deze man Gods behandeld. Het wordt heel anders wanneer Elisa Jericho verlaat. In de buurt van Bethel hoort hij plotseling

roepen: 'Kaalkop, ga op, kaalkop, ga op!' Verschillende jongens uit de stad lachen hem vanwege zijn uiterlijk uit. Hierin zien we de diepe verachting bij deze jongens voor het werk van de Heere. Ze bespotten Elisa en daarmee ook zijn God!

De straf blijft niet uit. Als Elisa zich omkeert en de jongens ziet, vervloekt hij hen in Gods Naam. Hierop komen twee beren uit het bos, die 42 van deze kinderen verscheuren. Naast de vloek van God ook Zijn straf! De Heere rekent af met bespotters van Zijn volk en van Zichzelf.

We kunnen hieruit twee dingen leren. Allereerst dat bespottling van Gods kinderen tegelijk ook bespottling van God is. De Heere zegt immer dat degene die Zijn volk aanraak ook Zijn oogappel aanraakt. Gods hoge majesteit wordt dan diep beledigd. De tweede es is dat de straf hierop niet uitblijft. Eens worden alle spotters gestraft. Dan dragen zij eeuwig de smaad die ze op aarde Gods kinderen aandeden.

Is het jouw verlangen, net als Ruth: 'Uw volk is mijn volk, en uw God mijn God?'

Lezen: 2 Koningen 2:23-25 en Ruth 1:14-18

Zondag 18 september – Geopende ogen

... daarna deed de jongen zijn ogen open. – 2 Koningen 4:35b

Elisa kwam in zijn reizen door Israël regelmatig langs het dorpje Sunem. Daar woonde een rijke vrouw. Zij had geen zoon en haar man was oud geworden. Als door een wonder gaf de Heere haar toch nog een zoon, nadat Elisa dat geprobeerd had. Op een dag is deze jongen op het veld. Hij loopt een zonnesteek op en sterft hierdoor.

De eerste aan wie de moeder nu terugdenkt, is Elisa. De bij hem gezochte hulp blijkt niet voor niets. De profeet gaat mee naar haar huis en vindt het dode lichaam. Na een gebed tot de Heere, Die alleen levens maken kan, legt Elisa zich tot tweemaal toe op het kind neer, waarna de jongen zeven keer niest en zijn ogen opendoet. Hij is levend, door een wonder van God!

Wij lijken op deze dode jongen. Wij liggen van nature dood op het bed van de zonde en maken ons daar geen zorgen om. Zonder leven en zonder genade. Onze ogen zijn gesloten voor God en Zijn dienst. Geen geluid komt er uit onze mond, dan slechts zondige klanken. Hoe nodig is het, levend gemaakt te worden. Dat kan geen aardse profeet doen. Alleen de hemelse Profeet, de Heere Jezus Christus, is daartoe in staat. De naam Elisa ('God verlost') doet aan Zijn Naam denken: Jezus ('Zaligmaker'). Is het jou in je jonge leven om die zaligheid door die Zaligmaker te doen? Als Hij levend maakt en verlost, wordt je oog geopend en je ziel gered!

Lezen: 2 Koningen 4: 16-22 en 32-37

Maandag 19 september – Reiniging mogelijk

... en hij werd rein – 2 Koningen 5:14b

De legeroverste van Syrië, Naäman is een beroemde man. Veel oorlogen heeft hij met succes gevoerd. Gods Woord noemt hem een 'strijdbaar held'. Maar..., hij was melaats. In het licht van deze dodelijke ziekte is al zijn roem maar betrekkelijk. Hij zal moeten sterven!

Het dienstmeisje in zijn heis, een ballinge uit Israël, wijst haar heer op de beroemde profeet in haar vaderland: Elisa. Hij zal kunnen genezen. Dit laatste redmiddel grijpt Naäman met beide handen aan. Hij gaat naar Israël, in de hoop daar genezing te vinden. Op bevel van de profeet Elisa dompelt hij zich zeven keer in de Jordaan. Het brengt hem genezing: *En hij werd rein*. Zijn melaatsheid verdwijnt en hij keer volkomen genezen naar Syrië terug.

Wij zijn allemaal melaats. Nee, geen lichamelijke melaatsheid, maar de melaatsheid van onze ziel. Elk kind dat geboren wordt, heeft deze dodelijke ziekte. Als er op aarde geen genezing komt, zal eens de

eeuwige dood volgen. Wat is het nodig, dat de Heere je van deze dodelijke kwaal reinigt. Dat is nog mogelijk. Niet door het water van de Jordaan, maar door ander water: de rivier van het bloed van Christus! Deze fontein tegen de zonde en de onreinheid is geopend. Het bloed van de Heere Jezus, dat eens werd vergoten, reinigt volkomen van alle zonden. Ook jij moet en kunt hierdoor gewassen worden van je dodelijke melaatsheid. Veracht dan deze bloedrivier niet!

Lezen: 2 Koningen 5:1-3 en 9-14